

Αυτοτιμωρία: Να γράψω 100 φορές «Δεν είμαι Κάφρος»

✖ Έτυχε να παρακολουθήσω σήμερα, σε πρωινή εκπομπή, τον πρώην υπουργό Πολιτισμού, Άρη Σπηλιωτόπουλο, να προσπαθεί να δικαιολογηθεί για την χλιδατή σπιταρώνα του και τις σπατάλες του υπουργείου του, το διάστημα που ηγήτω αυτού.

Στην πρώτη περίπτωση, λειτούργησε ως Αρτέμης Μάτσας, προσπαθώντας να πάρει τα φώτα από πάνω του και να τα ρίξει σε συνάδελφους του πολιτικούς - χωρίς να έχει τα «κάκαλα» να τους κατονομάσει- που έχουν δυο και τρεις βίλες ο καθένας, θέτοντας το ρητορικό ερώτημα «*αυτοί πως τις απέκτησαν;*». Δηλαδή αν καταλάβαμε καλά, ο Άρης με μια βίλα θεωρείται άπορος και την απέκτησε με «μεροδούλι, μεροφάι και μυστρί»;

Στην δεύτερη περίπτωση, όπου για συναντήσεις «εργασίας» νοικιάστηκε θαλαμηγός έναντι αρκετών χιλιάδων ευρώ (τα οποία πληρώθηκαν φυσικά από το ελληνικό δημόσιο), ο Άρης μας στέλνει εντελώς αδιάβαστους: «*Δεν ξέρω τι συνέβη με τα χρήματα. Ρωτήστε τον ΕΟΤ*». Μας ζητάει να ρωτήσουμε δηλαδή, έναν οργανισμό, του οποίου προϊστάμενος ήταν ο...ίδιος!!!

Πόσο δούλεμα θα πέσει ακόμα ακόμη ρε παιδιά; Γιατί τους επιτρέπουμε να μας συμπεριφέρονται σαν να είμαστε μικρονοήμονες, ηλίθιοι και Κάφροι; Γιατί δεν στήνονται κρεμάλες έξω απ' τη Βουλή να τελειώνουμε δαύτους; Και επιμένω στην κρεμάλα, γιατί είναι ατιμωτικός θάνατος και μόνο τέτοιος πρέπει στους άτιμους...